

SZCZECIŃSKIE DŹWIGOZAURY

słowa i muzyka: Jacek Wójcikiewicz

Tu, nad Odr, cicho stoją Dźwigozaury trzy,
ludzie wcale si nie boj tu przychodzi, by
patrzeć, kiedy w cichym mroku tonie cały świat,
smukłe szyje im oświetla tajemniczy blask

One tutaj już od dawna ciągle stoją, by
nam pokazać, jak przed laty wyglądały, gdy
przenosiły wciąż ładunki, jak to w porcie jest:
paki, skrzynie, worki z juty, nawet słońca też.

Dźwigozaury z mocnej stali mają po sto lat,
przez dekady pracowały, wysyłając w świat
stąd, z Łasztowni, barki, statki i żaglowce też,
pracowały bez wytchnienia, to z historii wiem.

Siedemdziesiąt lat minęło, gdy nadeszła noc,
rano już nie pracowały, tracąc swoją moc.
Ale byli ludzie, których los ich przejął tak,
że postanowili zwrócić im ich dawny blask.

Tak, jak dawniej, teraz farb nową każdy ma.
Przyjdź, by zrobić z Dźwigozaurem zdjęcie albo dwa,
bo są wizytówką miasta, co połączyć chce
Odrę i Łasztownię, w którą rzeka życie tchnie.

Ama7 D E7 Ama7

Ama7 D E7 Ama7

D E7 Ama7 h cis c D

D E7 D E7 Ama7

Szczecińskie Dźwigozaury powstały jako historia stuletnich dźwigów portowych, które - dzięki zaangażowaniu grupy ludzi, którym zależało na ocaleniu świadectwa historii portowej działalności na nabrzeżu **Starówka** – nie zostały zezłomowane. Stały się dzięki temu unikatowym zespołem portowych dźwigów, które w niezmienionej i zachowanej w pierwotnej formie substancji przetrwały niemal 100 lat od chwili ich posadowienia na **Łasztowni**.

Zrealizowane w ramach Stypendium Twórczego Miasta Szczecin.